

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 czerwca 2005 r.

w sprawie mocy obowiązującej Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 26 lipca 2002 r. o ratyfikacji Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. Nr 144, poz. 1207), sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 2 grudnia 2002 r. wyżej wymieniony protokół. Dnia 13 grudnia 2002 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, jako depozytariuszowi protokołu, dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 25 ustęp 1 protokół wszedł w życie dnia 16 lutego 2005 r.

Zgodnie z artykułem 25 ustęp 1 protokół wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 16 lutego 2005 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa oraz organizacja międzynarodowa złożyły dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, przystąpienia lub zatwierdzenia w podanych niżej datach:

Republika Albanii	1 kwietnia 2005 r.
Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	16 lutego 2005 r.
Antigua i Barbuda	3 listopada 1998 r.
Królestwo Arabii Saudyjskiej	31 stycznia 2005 r.
Republika Argentyńska	28 września 2001 r.
Republika Armenii	25 kwietnia 2003 r.
Republika Austrii	31 maja 2002 r.
Republika Azerbejdżanu	28 września 2000 r.
Wspólnota Bahamów	9 kwietnia 1999 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	22 października 2001 r.
Barbados	7 sierpnia 2000 r.
Królestwo Belgii	31 maja 2002 r.
Belize	26 września 2003 r.
Republika Beninu	25 lutego 2002 r.
Królestwo Bhutan	26 sierpnia 2002 r.
Republika Boliwii	30 listopada 1999 r.
Republika Botswany	8 sierpnia 2003 r.
Federacyjna Republika Brazylii	23 sierpnia 2002 r.
Republika Bułgarii	15 sierpnia 2002 r.
Burkina Faso	31 marca 2005 r.
Republika Burundi	18 października 2001 r.
Republika Chile	26 sierpnia 2002 r.
Chińska Republika Ludowa	30 sierpnia 2002 r.

Republika Cypryjska	16 lipca 1999 r.
Republika Czeska	15 listopada 2001 r.
Królestwo Danii ¹⁾	31 maja 2002 r.
Wspólnota Dominiki	25 stycznia 2005 r.
Republika Dominikańska	12 lutego 2002 r.
Republika Dżibuti	12 marca 2002 r.
Arabska Republika Egiptu	12 stycznia 2005 r.
Republika Ekwadoru	13 stycznia 2000 r.
Republika Estońska	14 października 2002 r.
Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	14 kwietnia 2005 r.
Republika Wysp Fidżi	17 września 1998 r.
Republika Filipin	20 listopada 2003 r.
Republika Finlandii	31 maja 2002 r.
Republika Francuska	31 maja 2002 r.
Republika Gambii	1 czerwca 2001 r.
Republika Ghany	30 maja 2003 r.
Republika Grecka	31 maja 2002 r.
Grenada	6 sierpnia 2002 r.
Gruzja	16 czerwca 1999 r.
Kooperacyjna Republika Gujany	5 sierpnia 2003 r.
Republika Gwatemali	5 października 1999 r.
Republika Gwinei	7 września 2000 r.
Republika Gwinei Równikowej	16 sierpnia 2000 r.
Królestwo Hiszpanii	31 maja 2002 r.
Republika Hondurasu	19 lipca 2000 r.
Republika Indii	26 sierpnia 2002 r.
Republika Indonezji	3 grudnia 2004 r.
Irlandia	31 maja 2002 r.
Republika Islandii	23 maja 2002 r.
Państwo Izrael	15 marca 2004 r.
Jamajka	28 czerwca 1999 r.
Japonia	4 czerwca 2002 r.
Republika Jemeńska	15 sierpnia 2004 r.
Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	17 stycznia 2003 r.
Królestwo Kambodży	22 sierpnia 2002 r.
Republika Kamerunu	28 sierpnia 2002 r.
Kanada	17 grudnia 2002 r.
Państwo Katar	11 stycznia 2005 r.
Republika Kenii	25 lutego 2005 r.
Republika Kirgiska	13 maja 2003 r.
Republika Kiribati	7 września 2000 r.
Republika Kolumbii	30 listopada 2001 r.
Demokratyczna Republika Konga	23 marca 2005 r.
Republika Korei	8 listopada 2002 r.
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	27 kwietnia 2005 r.
Republika Kostaryki	9 sierpnia 2002 r.
Republika Kuby	30 kwietnia 2002 r.
Państwo Kuwejt	11 marca 2005 r.
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	6 lutego 2003 r.

Królestwo Lesotho	6 września 2000 r.
Republika Liberii	5 listopada 2002 r.
Księstwo Liechtensteinu	3 grudnia 2004 r.
Republika Litewska	3 stycznia 2003 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	31 maja 2002 r.
Republika Łotewska	5 lipca 2002 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	18 listopada 2004 r.
Republika Madagaskaru	24 września 2003 r.
Republika Malawi	26 października 2001 r.
Republika Malediwów	30 grudnia 1998 r.
Malezja	4 września 2002 r.
Republika Mali	28 marca 2002 r.
Republika Malty	11 listopada 2001 r.
Królestwo Marokańskie	25 stycznia 2002 r.
Republika Mauritiusu	9 maja 2001 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	7 września 2000 r.
Republika Mołdowy	22 kwietnia 2003 r.
Mongolia	15 grudnia 1999 r.
Republika Mozambiku	18 stycznia 2005 r.
Związek Myanmar	13 sierpnia 2003 r.
Republika Namibii	4 września 2003 r.
Republika Nauru	16 sierpnia 2001 r.
Królestwo Niderlandów ²⁾	31 maja 2002 r.
Republika Federalna Niemiec	31 maja 2002 r.
Republika Nigru	30 września 2004 r.
Federalna Republika Nigerii	10 grudnia 2004 r.
Republika Nikaragui	18 listopada 1999 r.
Niue	6 maja 1999 r.
Królestwo Norwegii	30 maja 2002 r.
Nowa Zelandia	19 grudnia 2002 r.
Sułtanat Omanu	19 stycznia 2005 r.
Islamska Republika Pakistanu	11 stycznia 2005 r.
Republika Palau	10 grudnia 1999 r.
Republika Panamy	5 marca 1999 r.
Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei	28 marca 2002 r.
Republika Paragwaju	27 sierpnia 1999 r.
Republika Peru	12 września 2002 r.
Republika Południowej Afryki	31 lipca 2002 r.
Republika Portugalska	31 maja 2002 r.
Federacja Rosyjska	18 listopada 2004 r.
Rumunia	19 marca 2001 r.
Republika Rwandy	22 lipca 2004 r.
Saint Lucia	20 sierpnia 2003 r.
Saint Vincent i Grenadyny	31 grudnia 2004 r.
Republika Salwadoru	30 listopada 1998 r.
Niezależne Państwo Samoa	27 listopada 2000 r.
Republika Senegalu	20 lipca 2001 r.
Republika Seszeli	22 lipca 2002 r.
Republika Słowacka	31 maja 2002 r.

Republika Słowenii	2 sierpnia 2002 r.
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	3 września 2002 r.
Sfederowane Stany Mikronezji	21 czerwca 1999 r.
Republika Sudanu	2 listopada 2004 r.
Konfederacja Szwajcarska	9 lipca 2003 r.
Królestwo Szwecji	31 maja 2002 r.
Królestwo Tajlandii	28 sierpnia 2002 r.
Zjednoczona Republika Tanzanii	26 sierpnia 2002 r.
Republika Togijska	2 lipca 2004 r.
Republika Trynidadu i Tobago	28 stycznia 1999 r.
Republika Tunezyjska	22 stycznia 2003 r.
Turkmenistan	11 stycznia 1999 r.
Tuvalu	16 listopada 1998 r.
Republika Ugandy	25 marca 2002 r.
Ukraina	12 kwietnia 2004 r.
Wschodnia Republika Urugwaju	5 lutego 2001 r.
Republika Uzbekistanu	12 października 1999 r.
Republika Vanuatu	17 lipca 2001 r.
Boliwariańska Republika Wenezueli	18 lutego 2005 r.
Republika Węgierska	21 sierpnia 2002 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	31 maja 2002 r.
Socjalistyczna Republika Wietnamu	25 września 2002 r.
Republika Włoska	31 maja 2002 r.
Wyspy Cooka	27 sierpnia 2001 r.
Republika Wysp Marshalla	11 sierpnia 2003 r.
Wyspy Salomona	13 marca 2003 r.
Zjednoczone Emiraty Arabskie	26 stycznia 2005 r.
Wspólnota Europejska	31 maja 2002 r.

---

¹⁾ Z wyłączeniem Wysp Owczych.

²⁾ Dotyczy Królestwa w Europie.

2. W momencie podpisania protokołu oraz przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, przystąpienia, zatwierdzenia lub w terminach późniejszych podane niżej państwa oraz organizacja międzynarodowa złożyły następujące oświadczenia:

Chińska Republika Ludowa

W komunikacie przekazanym w dniu 30 sierpnia 2002 r. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej przekazał Sekretarzowi Generalnemu następującą informację:

„Zgodnie z art. 153 Ustawy Podstawowej Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej z 1990 r. oraz art. 138 Ustawy Podstawowej Specjalnego Regionu Administracyjnego Makao Chińskiej Republiki Ludowej z 1993 r. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej postanawia, że z postanowień Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu będą tymczasowo wyłączone Specjalny Region Administracyjny Hongkong oraz Specjalny Region Administracyjny Makao Chińskiej Republiki Ludowej.”.

W komunikacie przekazanym w dniu 8 kwietnia 2003 r. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej zawiadomił Sekretarza Generalnego także, że:

„Zgodnie z postanowieniami art. 153 Ustawy Podstawowej Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej z 1990 r. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej postanawia, że postanowienia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu będą dotyczyły Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej.

Kontynuowana jest implementacja Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w Specjalnym Regionie Administracyjnym Makao Chińskiej Republiki Ludowej. Z postanowień Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu będzie wyłączony Specjalny Region Administracyjny Makao Chińskiej Republiki Ludowej do czasu zmiany zawiadomienia przez Rząd Chin.”.

Republika Francuska

„Republika Francuska przy ratyfikacji Protokołu zastrzega sobie prawo do wyłączenia z postanowień Protokołu swoich terenów zamorskich.”

„Ratyfikacja Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z dnia 11 grudnia 1997 r. przez Republikę Francuską powinna być interpretowana w kontekście zobowiązania zawartego w artykule 4 Protokołu podjętego przez Wspólnotę Europejską, na skutek czego należy traktować jako nierozłączną. Ratyfikacja nie dotyczy tych terytoriów Republiki Francuskiej, w odniesieniu do których nie mają zastosowania postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Niemniej jednak, zgodnie z postanowieniami artykułu 4 ustęp 6 Protokołu, Republika Francuska odpowiedzialna będzie za wypełnienie swoich zobowiązań dotyczących poziomu emisji w przypadku, kiedy wspólny cel redukcyjny nie zostanie osiągnięty.”

Irlandia

„Wspólnota Europejska wraz z krajami członkowskimi, w tym Irlandią, wywiąże się wspólnie z odpowiednich zobowiązań wynikających z artykułu 3 ustęp 1 Protokołu zgodnie z postanowieniami zawartymi w artykule 4 Protokołu.”

Republika Kiribati

„Rząd Kiribati oświadcza, że zgodnie ze swoją interpretacją przystąpienie do Protokołu z Kioto w żaden sposób nie będzie oznaczać zrzeczenia się jakichkolwiek praw w rozumieniu prawa międzynarodowego dotyczącego odpowiedzialności państwa za negatywne skutki zmian klimatu oraz że żadne z postanowień Protokołu nie może być interpretowane jako wyłączenie z ogólnie obowiązujących zasad prawa międzynarodowego.”

Republika Nauru

„... Rząd Republiki Nauru oświadcza, że zgodnie ze swoją interpretacją ratyfikacja Protokołu z Kioto w żaden sposób nie będzie oznaczać zrzeczenia się jakichkolwiek praw w rozumieniu prawa międzynarodowego dotyczącego odpowiedzialności państwa za negatywne skutki zmian klimatu; ...

... W świetle powyższego Rząd Republiki Nauru deklaruje także, że zgodnie z najlepszą dostępną informacją naukową oraz oceną zmian klimatu i ich skutków uważa, że zobowiązania do redukcji emisji zawarte w artykule 3 Protokołu z Kioto są nieadekwatne dla zapobieżenia niebezpiecznemu antropogenicznemu oddziaływaniu na system klimatyczny;

... [Rząd Republiki Nauru oświadcza], że żadne z postanowień Protokołu nie może być interpretowane jako wyłączenie z ogólnie obowiązujących zasad prawa międzynarodowego [...].”

Niue

„Rząd Niue oświadcza, że zgodnie ze swoją interpretacją ratyfikacja Protokołu z Kioto w żaden sposób nie będzie oznaczać zrzeczenia się jakichkolwiek praw w rozumieniu prawa międzynarodowego dotyczącego odpowiedzialności państwa za negatywne skutki zmian klimatu oraz że żadne z postanowień Protokołu nie może być interpretowane jako wyłączenie z ogólnie obowiązujących zasad prawa międzynarodowego.

W świetle powyższego Rząd Niue deklaruje także, że zgodnie z najlepszą dostępną informacją naukową oraz oceną zmian klimatu i ich skutków uważa, że zobowiązania do redukcji emisji zawarte w artykule 3 Protokołu z Kioto są nieadekwatne dla zapobieżenia niebezpiecznemu antropogenicznemu oddziaływaniu na system klimatyczny.”

Federacja Rosyjska

„Federacja Rosyjska wychodzi z założenia, że zobowiązania Federacji Rosyjskiej wynikające z Protokołu będą miały poważne konsekwencje dla jej rozwoju społeczno-ekonomicznego. Dlatego decyzja o ratyfikacji została podjęta po przeprowadzeniu analiz wszystkich czynników, między innymi pod kątem znaczenia Protokołu dla promocji współpracy międzynarodowej; pod uwagę został również wzięty fakt, iż Protokół może wejść w życie jedynie po ratyfikacji go przez Federację Rosyjską.

Protokół ustala dla każdej ze Stron, która go podpisała, określoną redukcję emisji gazów cieplarnianych do atmosfery przez pierwszy okres zobowiązań od 2008 do 2012 r.

Zobowiązania Stron w ramach Protokołu do określonej redukcji emisji gazów cieplarnianych do atmosfery przez drugi i następne okresy zobowiązań, tj. po 2012 r., będą ustalone podczas

negocjacji Stron Protokołu, których rozpoczęcie zaplanowane jest w roku 2005. W wyniku tych negocjacji Federacja Rosyjska podejmie decyzje o swoim uczestnictwie w Protokole w drugim i następnych okresach zobowiązań."

Wyspy Cooka

„Rząd Wysp Cooka oświadcza, że zgodnie ze swoją interpretacją podpisanie, a następnie ratyfikacja Protokołu z Kioto w żaden sposób nie będzie oznaczać zrzeczenia się jakichkolwiek praw w rozumieniu prawa międzynarodowego dotyczącego odpowiedzialności państwa za negatywne skutki zmian klimatu oraz że żadne z postanowień Protokołu nie może być interpretowane jako wyłączenie z ogólnie obowiązujących zasad prawa międzynarodowego.

W świetle powyższego Rząd Wysp Cooka deklaruje także, że zgodnie z najlepszą dostępną informacją naukową oraz oceną zmian klimatu i ich skutków uważa, że zobowiązania do redukcji emisji zawarte w artykule 3 Protokołu z Kioto są nieadekwatne dla zapobieżenia niebezpiecznemu antropogenicznemu oddziaływaniu na system klimatyczny."

Wspólnota Europejska

„Wspólnota Europejska wraz z krajami członkowskimi wywiąże się wspólnie z odpowiednich zobowiązań wynikających z artykułu 3 ustęp 1 Protokołu z Kioto, zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 4 Protokołu."

Oświadczenie Wspólnoty Europejskiej złożone podczas zatwierdzenia zgodnie z postanowieniami artykułu 24 ustęp 3 Protokołu z Kioto:

„Następujące państwa są w chwili obecnej członkami Wspólnoty Europejskiej: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wspólnota Europejska deklaruje, że zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, a zwłaszcza z artykułem 175 (1) tamże, posiada uprawnienia do porozumień międzynarodowych, a także do wypełniania zobowiązań z nich wynikających, zmierzających do osiągnięcia następujących celów:

- zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska;
- ochrony zdrowia ludzkiego;
- racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych;
- promowania działań na szczeblu międzynarodowym mających na celu rozwiązywanie globalnych i regionalnych problemów ekologicznych.

Wspólnota Europejska deklaruje, że jej zobowiązanie redukcyjne w ramach Protokołu będzie wypełnione poprzez działania podejmowane przez Wspólnotę i jej państwa członkowskie w

ramach ich odpowiednich kompetencji oraz że przyjęta już odpowiednie instrumenty prawne, wiążące jej państwa członkowskie, obejmujące postanowienia Protokołu.

Wspólnota Europejska będzie regularnie przedkładała informacje o odpowiednich instrumentach prawnych w ramach dodatkowych informacji zawartych w swoim raporcie rządowym, przedkładanym zgodnie z postanowieniami artykułu 12 Konwencji w celu wykazania spełnienia zobowiązań podjętych w ramach Protokołu zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 Protokołu oraz odpowiednimi wytycznymi dotyczącymi tego artykułu."

Nowa Zelandia

„... zgodnie z konstytucyjnym statusem Tokelau oraz uwzględniając zobowiązanie Rządu Nowej Zelandii do rozwoju samorządu Tokelau poprzez prawo do samostanowienia w ramach Karty Narodów Zjednoczonych, niniejsza ratyfikacja nie obejmuje Tokelau do czasu, kiedy depozytariuszowi nie zostanie złożona przez Rząd Nowej Zelandii deklaracja odpowiednio uzgodniona z tym terytorium."

Wersja obcojęzyczna

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Truszczyński